

Průhled Lenky Králové

Probuzení

Nad svěží čerstvou krajinou
Již tančí první paprsky slunce,
Ptáci zpěvem vítají nový den
A v ranní rose se umývají květy.
Vše je čisté, svěží, plné radosti a očekávání.

Svým chladným, však osvěžujícím dechem
Tě vítr za mne políbil,
A rozpustilý paprsek pohladil po vlasech.
Slunce ti do srdce nalévá ranního klidu
A do očí vlévá vlídné světlo.
Chceš se rozplynout a splynout s tím vším klidem.

Setrvej chvíli v tom okamžiku krásy,
Věz, že to se probudil nový den.
Nový – nikdy tu nebyl a nikdy už nebude.
Svět ho vítá všemi hlasy,
Slyšitelnými i těmi neslyšnými.

Přivítej i ty ten nový den,
To právě narozené dítě
Pomalou objevující svět.
Co nám přinese?
Nikdo neví – však co na tom?
Trochu lásky, trochu starostí, malé štěstí i neštěstí.
To koření života dávající mu směr
A ukazující nám cestu vpřed.

Přivítej srdcem tento den, pohlad' ho,
Usměj se a buď šťastný.
V srdci uchovej památku na kouzelné ráno,
A těš se z ní po celý, celičký den.

Nálada vlaku

Města jak korálky navlečené na niti
Míjíme s mírnou závratí.
Za okny sedíme, hledíme ven,
Kde už pomalu končí další náš den.

Hlavy plné nepodstatných otázek,
A už opět myslíme na pátek.
S batohem na zádech, kytarou v ruce
A každý víkend se touláme v lese.

Cestou mezi městy, co svítí jako korálky,
Už opět plánujeme zítřek a hledíme do dálky.

Lenka Králová